

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE EERBIEDWAARDIGE DAME VAN DE NACHT

monoloog

door

Peter de Kemel

Met dank aan : vzw. Pajoke, Lou & Patsy.
Meisjes uit de Antwerpse havenbuurt

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.2002

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan de auteur:

Peter de Kemel
Gaversesteenweg 234
9800 Deinze
Tel. 09-386.77.60

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraag waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens tien dagen voor de opvoering(en) naar de auteur worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

www.toneelfonds.be

Wettelijk depot D/1992/220/058
ISBN 978-90-385-02038

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Peter de Kemel

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGE

LOU LOU , een vijfendertigjarige prostituée uit de havenbuurt.

DEKOR

Het volledige stuk speelt zich af in de leefkamer van Lou Lou.

Het is een wit gekalkte kamer op de tweede verdieping van een oud herenhuis. Op sommige plaatsen is de kalk van de muren.

Er is een ingangsdeur en een venster, waar een half gescheurde gordijn voor hangt.

Een oude tafel, twee stoelen, een ijzeren bed en een badkuip vol met water is het meubilair dat in de kamer voorkomt. Een oude ijzeren nachtpot staat in een hoek. Midden van alles staat een oude houten bak met ontelbaar veel foto's.

Haar kleren liggen langs de grond tussen de ongeloflijk veel rommel die overal ligt.

Lou Lou draagt een bontjas boven haar lingerie en draagt schoenen met hoge hakken.

(Wanneer het stuk begint zit Lou Lou op de grond voor een houten bak met foto's. De foto's liggen de helft uit de bak, over de vloer. Ze bekijkt in alle rust foto's. Ze neemt een foto, gooit hem weg, neemt een andere, kijkt ernaar en raakt duidelijk in paniek.)

Papa? (terwijl ze achterwaarts naar een hoek van de kamer kruipt) Nee... nee. (Ze zit in een hoek en trekt de bontmantel beschermend voor haar dicht.) Ik wil niet meer. Ik wil niet dat je me nog aanraakt. (Ze duwt haar met haar benen recht in de hoek.) Ik wil dat je me met rust laat. Ga weg. (Ze zakt terug in elkaar in haar hoekje. Ze staart gewoon voor haar.)

Het begon allemaal onschuldig. Twaalf jaar. "Lisa! Lisa, kom eens hier! Je kon beter je T-shirt uittrekken, het is te warm." Je blik boorde zich vast in mijn ontluikende borsten. Je zei niks meer, alleen je ogen brandden van verlangen toen je naar me keek. Ik begreep pas dat er iets haperde toen je een jaar later opeens naast me stond in de badkamer. Je wou iets zeggen maar wist niet hoe. Na een onmenselijk lange stilte zei je ruw "Kom uit dat bad."

...

"Uit dat bad heb ik je gezegd!" Je veegde met je eelterige handen het schuim van mijn piepkleine borsten. Je hand gleed over mijn buik en veegde het schuim weg die mijn eerste schaamharen verborg. Je wou me kussen. Je adem stonk verschrikkelijk naar de genever. Ik wou niet dat je me kuste. Opeens was het alsof je zin over was. Je gaf me een harde klap in mijn gezicht en verdween. Ik voelde je klap niet eens.

...

(Ze kruipt op haar knieën naar de foto's en zoekt een foto van haar vader, dewelke ze dan aankijkt.)

Waarom? Geef me één enkele reden waarom. Spreek verdomme. Verdedig je. Zeg me waarom je niet met je pollen van me kon afblijven. Geef me één enkele reden waarom je me misbruikt hebt. Denk je dat ik het heerlijk vond dat je met je ruwe handen over mijn lichaam wreef? Hé?! Dacht je dat ik het zo heerlijk vond om te staan paraderen voor je terwijl jij keek wat er op een jaar bij me veranderd was? Wat..?! Oh shitt! *(ze gooit de foto weg)* Welk nut heeft het?

...

(Ze kijkt naar de richting waar ze de foto gegooit heeft.)

Denk je dat ik niet wist wat er met je haperde? Dat wijf van je moest niks meer van je weten. Ze zei dat je een uitgeblust oud mannetje was. Dat als ze het nog eens wilde, ze het elders moest gaan zoeken. Dat was toch je probleem. Je wou bewijzen dat wat ze zei niet waar was. Waarom sloeg je niet op haar gezicht toen ze thuiskwam van bij die ander. Hé?! Waarom trok je haar kleren niet van haar lijf en keek wat die ander met haar uitgehaald had. Je was bang. Je was bang dat die hoer van je je zou laten stikken met je vijf kinderen. Dat ze zou intrekken bij één van haar minnaars. En daarom zoop je. Je zoop om alles te vergeten. Die hoer van je heeft je gewoon gek gemaakt. Je opgezaald met frustraties. Ze heeft je zover gebracht dat je wou bewijzen dat je nog ballen aan je lijf had. Hé pa, je wou bewijzen... Je had inderdaad nog...

(Ze huilt bijna, maar neemt nijdig de houten kist van de foto's en gooit ze in een hoek van de kamer. Ze staat met haar rug naar de foto's.)

...

(Ze gaat zitten op een stoel.)

Kerstavond. Wellicht weer een avond waarop de burenhun radio stiller zetten om precies te horen wat er bij ons gezegd werd.

"Hier heb je je kalkoen. Je kan hem opeten samen met hen. Ik heb een afspraak." "Kan je zelfs op kerstavond al niet meer bij je eigen nest blijven? Denk je dat ik niet weet dat je terug bij die oude geilaard gaat." "Ik heb er nooit een geheim van gemaakt als ik bij hem ga." "Waarom kom je er niet voor uit dat je een hoer bent? Waarom ga je niet vanaf morgen met je benen open achter een raam gaan zitten?" "Dat moet je me geen twee keer vragen." Met een klap de deur dicht. Twaalf ogen op een deur gericht waaruit diegene die ze achter haar dichtgetrokken had nooit meer tevoorschijn zou komen. Twee uur later. Een koude, onopgegeten kalkoen op tafel. Iedereen slapeloos in bed. *(Ze gaat terug bij de foto's kijken.)*

...

Ik wist het. Het voorgevoel liet me niet los. Je zou komen. Je was je aan het bedrinken en je zou komen. Wanneer je straalbezopen was zou je er het lef voor hebben.

...

Het duurde te lang. Aan het tempo dat je normaal zoop, moest je nu allang onnozel gezopen zijn. Je moest nu al ergens je roes aan het uitslapen zijn. Nee, je zou komen. Ik wist het. Je moest komen. Je zou nooit aan de verleiding kunnen weerstaan.

...

Je kwam.

Gestommel op de trap verraadde je straalbezopen toestand waarop je mijn kamer zou binnenvallen. Mijn deur voor je sluiten kon het alleen maar erger maken. Je moest en zou me krijgen, desnoods bonkte je de deur in. Ik wou je niet zien, maar kon mijn ogen niet van de deur afhouden. Het gevoel. Ik probeerde me het

gevoel in te beelden als je me straalbezopen... Gevoel! Daar heb jij waarschijnlijk nooit aan gedacht. Je hebt er wellicht nooit bij stilgestaan wat je met me uithaalde. (*Ze neemt zijn foto en scheurt hem.*) Als een beest heb je me verkracht. Je hebt er wellicht nooit bij stilgestaan dat iemand van vijftien graag met liefde ontmaagd wordt. (*Ze zoekt andere foto's van haar vader die ze eveneens scheurt.*) Ik kon me tot dan toe niet inbeelden hoe iemand het aankon iemand neer te steken. Had ik die avond een mes gehad, dan was je eraan. Ik had een mes in je lijf geploft en ik zou er geen moment spijt van gehad hebben. (*tot foto*) Hoor je me? Ik haat je!!

...

Ik spoog mijn ziel uit mijn lijf. Ik wou niet dat je in me was. Je zweet plakte aan mijn borsten. De stank van je genever sloeg in mijn neus. Ik haatte mezelf. Ik haatte jou. Ik was vies van mezelf toen ik je plakkerige zweet van mijn borsten veegde. Liters dampend water had ik over mijn lijf gespreeid. Alles wat van hou was moest bij me verwijderd worden... Vrolijk Kerstfeest voor een kind van vijftien.

...

Je hield van me. Zeg dat je van me hield! Je had spijt dat je het gedaan had. Diep in je binnenste wou je me niet verkrachten, maar je moest aan jezelf bewijzen dat dat wijf van je ongelijk had toen ze zei dat je geen ballen meer aan je lijf had. Daarom heb je het steeds opnieuw gedaan. Iedere keer opnieuw wou je bewijzen dat ze ongelijk had. Iedere keer als je dacht aan wat ze gezegd had werd je woedend en verkrachtte je me.

...

Je verkrachtte me en betaalde me. Omdat je van me hield liet je iedere keer geld achter op mijn kamer. Ik was amper vijftien en je behandelde me als een

hoer. Waarom ging je niet bij de hoeren om te bewijzen dat je nog niet uitgeblust was? Hé?! Waarom denk je dat er meiden zoals ik rondlopen? Omdat mannen zoals jij hun dochter met rust zouden laten!

...

Je kon ons niet met rust laten hé pa. Iedere keer als je gezopen had moest het gebeuren. Je moest aan je dochters bewijzen dat wat hun moeder gezegd had niet waar was. (*ze zoekt in de foto's*) Waar zit je? Waar zat je toen? Je wist dat hij me ook lastig viel. We hebben er nooit met elkaar over gepraat, maar je wist het. Je hebt me aan mijn lot overgelaten. Als hij jou maar met rust liet. Dacht je dat ik ervoor te vinden was dat hij met zijn zweterige handen bepotelde? Jij was oud genoeg en bent vertrokken met die vrijer van je. Je hebt me in een hel achtergelaten. Heb je nog aan mij gedacht nadat je als een dief in de nacht vertrokken bent? Of was je het vergeten wat er gebeurde als hij straalbezopen op je kamer kwam? Hoe lang heeft het geduurd voor je dat gevoel vergeten was?

...

Wat kon het jou schelen wat hij met me uithaalde. Jij was er vanaf en dat was het enige wat voor je telde. Terwijl jouw vrijer je borsten met liefde streelde werd ik misbruikt door een straalbezopen beest van bijna honderd kilo. Bedankt voor je medelijden. Bedankt dat je me aan mijn lot overgelaten hebt. Je hoeft je niet meer te komen excuseren hoor. Schaam je vooral niet. Ik heb het overleefd. Ik ben ondanks alles toch een grote meid geworden. Dat mijn gevoelens naar de knoppen zijn kan ik niet helpen, daar hebben jullie schuld aan. Ik stuur jullie bij gelegenheid de rekening nog wel eens. (*gooit foto weg*)

...

Moederlief weg, zusterlief weg, gelukkig had je mij nog hé pa. We hebben de laatste twee jaar samen in een hel geleefd, in een wereld van schijn. Weet je nog? Bij ons thuis rook ieder bed naar incest. Maar voor de buitenwereld zijn we erin geslaagd het verborgen te houden. We deden toch samen boodschappen zoals iedere vader met zijn dochter wel eens doet. Niks aan de hand tussen ons. Alles oké. Terwijl je 's avonds verdomme bovenop me lag!

...

Je hebt je wellicht nooit geschaamd? Was wellicht de doodeenvoudigste zaak voor je? Je kwam op mijn kamer, liet je broek zakken, neukte me en ging terug weg. Het heeft je toch nooit geïnteresseerd of ik ongesteld was of niet. Ik kan je niet zeggen hoe gelukkig ik was toen je me niet meer wou kussen. Die doorzopen tong van je hoefde ik tenminste toch niet meer te proeven. Weet je nog? Haast dagelijks kwam je. Iedere dag van je was een cliché van de vorige. Werken, zuipen en me verkrachten. Heb je je ooit afgevraagd hoe ik het volhield? Mijn dag was net als die van jou een cliché van de vorige, alleen werd het elke dag erger. Naar school gaan, me in de les niet kunnen concentreren, 's avonds je aanstaren zonder een woord met je te praten, angstvol liggen wachten hoelang het zou duren voor je op mijn kamer kwam en brutaal door je verkracht worden.

...

Je wist dat ik door mijn knieën zou gaan. Je voelde het dat ik niet meer wou dat je nog in me kwam. Weet je nog hoe ik verkrampte? Je kon met moeite nog bij me naar binnen, maar je bleef je gang gaan. Het kon je niet schelen dat ik verging van de pijn. Je was er zeker van dat ik nooit naar een dokter zou durven gaan. Had ik het gedaan, dan had je me toch kapot geklopt, is het niet?... Had je niet gedacht dat ik

bij je zou weggaan? Weet je wat ik haast dagelijks dacht? Dat ik dat ziekelijke zwijn, die terzelfdertijd ook mijn vader was, zou achterlaten. Van mijn part mocht je je doodzuipen. Je wist niet dat ik plannen aan het maken was om te kunnen bij je weggaan.

...

Lieg niet! Je had het niet door. Je wist niet wat ik met je aan het uithalen was... Was het raar voor je toen je me al met eens mocht neuken zoveel je maar wilde? Je kon me opeens overal naakt zien, hé pa. Ik daagde je uit. Je wou me en je kon me krijgen. Ik had van mijn hart een steen gemaakt. Met het geld dat ik van je kreeg, iedere keer toen je me neukte, zou ik bij je weggaan. Of je wilde of niet, je moest me neuken. Je zou me je centen geven. Je had het niet eens door dat je je eigen put aan het delven was. Je kon me niet genoeg nemen. Sommige dagen verlangde ik dat je me tweemaal zou neuken. Tijd was kostbaar. Ik redeneerde als een echte hoer. Ik kon niet meer, maar het moest. Ik wist zelfs niet meer als je bovenop me lag. Ik voelde alleen nog de pijn toen je in me kwam. Heb je gemerkt dat ik de keren aftelde dat ik het nog met je moest doen? Wat dacht je? Dat ik het nodig had. Wat stom van je, pa. Hoe heb je gereageerd nadat het tijdperk dat jij me straffeloos verkrachtte voorbij was?

...

Mijn gevoelens? Moest ik je een paar dagen nadien hebben tegengekomen en je zat in een hoek te krepen, ik zou zonder de minste moeite gewoon voorbij gegaan zijn. Zo diep had je me geraakt.

...

Ik heb je nooit verteld wat ik uitgespookt heb nadat ik bij je ben weggegaan. De eerste nachten heb ik als een rijkeluisdochter in een hotel geslapen. Heerlijk

pa. Ik hoefde er niet bang te zijn dat iemand me zou verkrachten. Waarom kon je me verdomme niet met rust laten?! Had je al niet genoeg met me uitgehaald? Je was kilometers van me verwijderd, maar toch slaagde je erin dat mijn geest geen rust kon vinden. Ik verweet mezelf dat ik steeds terug aan je dacht. Weet je wat ik me afvroeg? Ik vroeg me af of je je al doodgezopen zou hebben. Of je nog niet zou gestikt zijn in je eigen frustraties. Of je geen gevaar zou betekenen voor de maatschappij nu je geen bereidwillig slachtoffer meer had thuis. Ik hoopte dat je reeds in de bak zou zitten en dat ze zouden vergeten van je eten te geven.

...

Je hebt wellicht gedacht dat ik vroeg of laat terug zou keren. Ik durf het je eerlijk zeggen. Ik zou liever gekrepeerd hebben van de honger dan opnieuw naar huis te komen en me te moeten laten misbruiken in ruil voor een boterham.

...

Eigenlijk vond ik je een zielige man. Hoe meer ik aan je dacht hoe meer ik ervan overtuigd was dat het allemaal haar schuld was. Zij was een hoer en had je in die toestand gebracht. Ze had je in je mannelijkheid belachelijk gemaakt. Voor ze met andere mannen optrok was je altijd een ideale vader voor me geweest. Ik vond je een echte zielepoot. Misschien was ik ondanks dat ik je haatte toch nog bij je teruggekomen. Maar ik ontmoette Johnny.

...

(Probeert Johnny in haar gedachten te krijgen.)

Johnny... Johnny... Johnny. *(Ze zoekt in haar foto's.)* Je moet in mijn onuitputtelijke collectie van mannen voorkomen. Waar ben je Johnny? Korte bruine haren, mager van gestalte, slanke benen, kleine pik. *(Ze lacht en houdt op met zoeken)* Hij had... *(maakt*

met haar duim en wijsvinger de lengte van zijn penis)
 Nee... *(ze toont iets korter)*. Zoiets, want hij kon me met moeite... Sstt... Je hoeft niet uit het bed te praten, Lou Lou. Hij had gewoon... *(lacht)* Enfin, hij had een kleintje. *(Ze ziet de foto in de hoop foto's liggen.)* Ah, mijn kleine Johnny, hier ben je. Ben je nog steeds bang voor de meisjes? Je moet toegeven dat je geschrokken was toen ik mijn bloesje voor je opentrok.

...

Weet je nog? Je zat naast me op de bank in het station. Je had een zenuwachtig kontje want je kon niet blijven stilzitten. We raakten aan de praat, jij vertelde, ik vertelde en voor je het wist waren we bij je thuis. We hadden het hok voor ons alleen, want je ouders waren er niet. Ik kan je nog altijd niet zeggen wat me bij je aantrok. Ik had behoefte aan warmte, aan liefde misschien. "Kan ik vanavond hier slapen, Johnny?" *(rekkend)* "Uih..." "Wat denk je, Johnny?" *(rekkend)* "Je..." Vooraleer je me gezegd had dat ik in je ouders bed kon slapen duurde het een tijdje. Had je je gezicht moeten zien toen ik zei dat ik liever met jou in de koffer dook. Oh! Wat kreeg je toen blozende wangetjes. Wat was ik toen een stout meisje geweest. Ik weet niet hoe het kwam, maar ik vertrouwde je. Ik rook dat je een groentje was. Weet je nog? Zonder moeite trok ik mijn kleed, mijn b.h. en mijn slip uit. En jij kijken, Johnny. Woaw! Wat kreeg jij nu te zien, Johnny. "Ja, zo ziet een vrouw er nu eenmaal uit, Johnny. Problemen? Nog nooit een grietje in je bed laten duikelen, Johnny?" *(ze wuift)* Joehoe, Johnny! Ik kwam bij je, trok je hemd uit, je jeans. En daar stond je weer, mijn Johnny. Ja, wat moest ik doen, je hield je slip aan en ik had zin naar je. Ja, je deed alles, maar ik moest het je wel vragen. "Kus me, Johnny" *(ze doet alsof ze*

iemand kust) "Leg je hand op mijn borst, Johnny. Leg je andere hand op mijn buik en laat het langzaam naar beneden glijden." (*ze kucht*) Dat had je toch weten te vinden. Weet je nog hoelang het geduurd heeft vooraleer je bovenop me lag? Eén zaak zal ik nooit vergeten. Toen je tuttertje eindelijk op de juiste plaats zat was het van "En van je één, twee, drie en al klaargekomen was Johnny." Dacht jij dan werkelijk dat het niet langer dan vijftien seconden mocht duren? Ik vergeef het je. Je bent ongetwijfeld de grootste klungelaar waarmee ik het ooit gedaan heb. Van de liefde wist ik toen nog niet veel. Maar tegenover jou was ik een professioneel.

...

Weet je, één zaak heb ik nooit begrepen. Hoe het komt dat ik nooit zwanger geraakt ben. Mijn vader is tientallen malen in me klaargekomen. Jij bent een paar maal heel snel in me klaargekomen. Ik ben nooit zwanger geraakt terwijl in die periode nooit een pil bij me naar binnen gegaan is. Ik was gelovig. Maar kan je daardoor...? Misschien is dat wel de geheime remedie van al die lieve zusters. "Bye Johnny" Ik stuur je eerstdaags een boekje "Waarvoor alle knopjes en tuttertjes bij de jongens en de meisjes dienen." (*Ze gooit speels de foto terug op de hoop.*) Hoeps, daar ga je, Johnny.

...

(*Ze kijkt verder naar de foto's.*)

Mannen. Eindeloos veel mannen. Als je me nu vraagt wat me aantrok bij een man kan ik er niet eens op antwoorden. (*Ze stopt bij een foto.*) Pablo. Zijn ouders waren Italianen, zei hij. Ik heb je ouders nooit gezien, maar als ik sommige hoeren mag geloven die zeggen dat Italianen heet zijn, dan zullen je ouders inderdaad wel Italianen geweest zijn. Wat kon jij er weg mee zeg. (*Kijkt terug naar de foto van*

Johnny die op de hoop ligt.) Johnny, jij was een groentje in de liefde, maar naast Pablo in bed was ik nog groener dan jij naast mij. (terug foto Pablo, voelt tussen haar dijen en fluit) Jij had iets en wist hoe je het moest gebruiken. Je hebt geen moeite gehad om me te verleiden hé. Mijn oren suisden. Wat kon jij vertellen zeg. Net of je alles daags voordien meegemaakt had.

"Twee whisky puur, ober." Woaw, jij kon niet alleen vertellen, je kon ook drinken. "Van waar kom je?" "Van nergens." "Waar ga je naartoe?" "Naar nergens. Twee whisky puur, ober." Weet je nog, door de drank vond ik alles zo grappig dat ik moest beginnen giechelen. "Zin in een partijtje paardrijden?" "Wil je me versieren?" "Hangt ervan af of je versierd wil worden." "Toon me dat paard van je." Oe! Toen ik rechtveerde had ik toch wel meer dan één vliegje in mijn oog.

...

Die namiddag heb ik je paard niet meer gezien. Zatte madammen en paarden gaan nu eenmaal niet samen. En eerlijk gezegd, wat kon mij dat verdomde paard schelen. Ik werd wakker in je bed terwijl ik niet eens wist hoe ik er in geraakt was. Maar sjiek. Woaw! Wat een klasse. Je had niet geloven. Drie paarden, twee peperdure wagens, een ongelooflijk grote villa en personeel die rond je bruin gebrande kont draaiden. Een echte Italiaanse bofkont was je. Weet je nog? Je liet me je paradijs zien. Enkele van mijn vragen heb je niet beantwoord. Waar had je al dat geld vandaan gehaald? Waarom had je geen levensgezellin? Stel je voor hoe stom ik was. Ik dacht dat ik madam Italiaan moest komen spelen. Je mocht me. Maar wat nam je tijd. Al drie dagen fladderde ik in je paradijs rond en je had me nog niet eens aangeraakt. Je praatte over sex, maar schoot nooit in aktie. Wat kon jij me